

פרק חמישי

זיכרון מצוין לפנים ושמות - שיטות מובחרות לזכור בקלות שמות ואנשים

בפרק זה אתאר בפניכם מגוון של שיטות מקוריות, יעילות ומהנות על מנת לזכור אנשים, ובעיקר איך לחבר בין השם לאדם. כפי שכבר נאמר, הניסיון מלמד כי אין שיטה אחת לזכירת שמות שהיא הטובה ביותר. שימוש במגוון שיטות יעיל יותר, מעניין יותר ונכון יותר.

חלק מהשיטות בוודאי ימצאו חן בעיניכם, בעוד אחרות אולי ייראו קצת מופרכות. ובכל זאת, עשו מאמץ ליישם את מגוון השיטות שאלמד אתכם כעת ונסו לזכור את השמות שיוצגו בעזרתן.

בהמשך, ייבחן זיכרוכם, וכך תוכלו לדעת אילו שיטות אכן עובדות עבורכם ואילו פחות.

נתחיל בשיטה הידועה ביותר לקשירת השם לאדם - שיטת פינוקיו.

שיטת פינוקיו

בשנות השבעים פותחו שתי ערכות לשחזור קלסטרונים חשודים - identikit ו-photofit. הערכות התבססו על יכולתם של עדי ראייה לשחזר במדויק איברי פנים: אף, פה, עיניים וכו'. ז'אק פנרי, מפתח התכנה, טען כי "פני אדם הם סך כל הפרטים והחלקים בפניו". לימים התגלה כי יעילות הערכות מוגבלת, כיוון שאנשים לא ממש זוכרים את הפרטים. מחקרים אף הראו שגם אם עד ראייה יתבקש לשחזר את פני האדם היושב מולו, רמת הדיוק תהיה בסביבות 18% בלבד! עם זאת, הזיכרון האנושי משחזר היטב ארבעה מרכיבים בפני האדם: צורת הפנים (אובלית, עגולה וכו') גיל, שיער (אורך, צבע וכו') ואנומליה, קרי, פרט יוצא דופן בפנים (אף עקום, עין מזכוכית, שן זהב, ראש חסר... אני מכיר כמה כאלה).

לרוב האנשים יש משהו במראה שמאפיין אותם.

נסו לזהות את האנשים הבאים רק לפי אותו סממן מזהה

(תשובות במהופך בתחתית העמוד):

פרט ויזואלי קטן עשוי לעתים לגלות דמות שלמה. זו הסיבה שבבואנו לזכור אדם, אחת הטכניקות היעילות היא למצוא פרט המאפיין את האדם, פרט שונה ויוצא דופן שעשוי לקפוצ' לנו לעין בפעם הבאה שנראה אותו. קראתי לשיטה זו שיטת פינוקיו, כיוון שהאסוציאציה לפינוקיו היא...? אף ארוך, נכון?

(הוד, ג'ון, י' אויג'ל, ק'ט: 'אומהזיא מלס'קא' # או'ק'ט, ג'ל, ט' ע' י'ק'ט, ט'ז'ק'זא ז' 'ט'ט'ז'ט'ט' או'ז' י')

הכירו את סרגיי צ'לנוב Sergey Chelnov

סרגיי צ'לנוב הוא אמן וידאו.
התבוננו היטב בפניו.

את סרגיי מאפיין, ללא ספק, זקנקן מעוצב בקפידה. ניצור אפוא קשר אסוציאטיבי בין השם סרגיי לזקנקן. השם סרגיי יכול להצטייר כמילה נרדפת ל**סריג** או **סריגה**. דמיינו שסרגיי הוא זה ש**סרג** את זקנו ה**סרוג**. סרגיי - זקן סרוג.

ומה לגבי שם המשפחה צ'לנוב?
צ'לנוב נשמע כמו צ'לו, לכן אפשר לדמיין את סרגיי מאזין לצ'לו כדי לקבל השראה לעבודת האמנות שלו. **צ'לנוב - צ'לו**.

בפעם הבאה שתפגשו את הבחור בעל זקנקן התיש (קיים סיכוי גבוה שהוא לא יוריד את הזקנקן), תיזכרו בעובדה שהזקן סרוג מסריג פרי סריגתו של סרגיי תוך האזנה לצ'לו.
זקן סרוג - סרגיי. צ'לו - צ'לנוב.

תכירו את הירושי טַנְקָה Hiroshi Tanaka

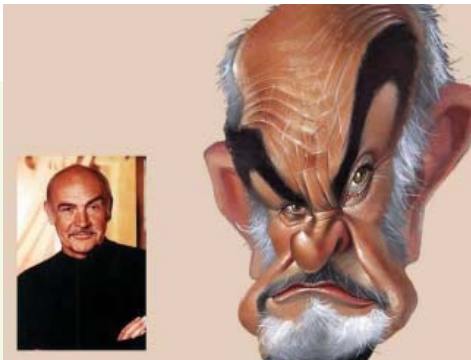

הירושי טנקה הנו בחור יפני שעובד בחברת טלפונים יפנית.
הרושם הרישוני הוא של בחור קשוח.
האם השם הירושי מחולל בדמיונכם אסוציאציה מסוימת? אולי הירושימה?
ושם המשפחה טנקה - אולי טנק?

דמיינו את הירושי נוהג בהירושימה בטנק, זורע הרס לעמודי הטלפון. לאחר מכן הוא צריך
לנקות את הטנק - טנק נקה = טנקה. זהו הירושי טנקה.

שיטת הקריקטורה

שיטת הקריטורה הינה גרסתה הפרועה של שיטת פינוקיו. בספר 'פואטיקה' אריסטו מונה שלושה סוגים של ציירי דיוקנאות. אלה שמשפרים את מראהו האמיתי של מושא הציור, אלה שמעתיקים אותו במדויק, ואלה שהורסים אותו. אלה האחרונים כינה אריסטו 'קריקטוריסטים'. קריקטורה היא אמנות ההגזמה, והיא "באה לתאר את האדם באופן אמיתי יותר מהמציאות עצמה", כתב אניבל קראצ'י במאה השש-עשרה. מחקרים מראים שאנו מזהים את מושא הקריקטורה מהר יותר מציור מדויק של אותו אדם! במילים אחרות, עיוות דמות האדם נראית לנו כאפיון קרוב יותר של אותו אדם מאשר תמונה אמיתית שלו! מחקריהם של הפסיכולוגים רוברט מאורו ומיכאל וקובובי הצביעו על העובדה כי עיוות הפנים או הגזמה בחלק מהם מעלה את רמת הדיוק שבה נזכור את פני האדם. אם כך הדבר... בואו נהיה כולנו קריקטוריסטים! עבור רובנו אין זה טבעי לבחור פרט ויזואלי המאפיין את האדם. אותו פרט, אם קיים, אינו בהכרח בולט, ולרוב קיים צורך לחשוב עליו. במילים אחרות, אותו מאפיין ויזואלי או 'נקודת תורפה ויזואלית' אינה קופצת לעינינו באופן טבעי ומיידי. למי היא כן 'מדגדת' מיד? לקריקטוריסטים. הם מיד מזהים את אותו פרט שניתן להגזים בו בציור. אם כן, היו אתם קריקטוריסטים חובבנים. התבוננו בפנים וחשבו במה הייתם מגזימים? הנה דוגמאות של כמה מפורסמים והקריקטורה שלהם:

used with permission
© All rights reserved - www.tillard.com

הנה מר בוב גולדברג Bob Goldberg

במקרה של בוב קל לזהות איזה פרט במראהו
ימשוך מיד את תשומת הלב של קריקטוריסט -
השן החסרה.

בוב איבד את השן לאחר שהתנגש בהר מצופה זהב - **גולד-ברג**. בוב גם אוהב
מאוד את הסדרה **בוב ספוג**, ומדי פעם הוא משתמש בספוג קטן כדי לסתום את
החור בשן... אבל זה לא כל כך יעיל.

זהו, אם כן, בוב 'ספוג' גולדברג.

זזה בן ארצ'יבלד Ben Archibald

אם תוטל על קריקטוריסט לצייר דיוקן של בן ארצ'יבלד,
רוב הסיכויים שהוא יגזים בחיוכו הגדול.

בן מחייך חיוך גדול כיוון שהוא שומע את שיעון ה**ביג בן** בלונדון מפיק צילילים לבלדה של
שלמה **ארצי**. ארצי - בלדה = ארצ'יבלד.
התבוננו בו היטב ודמיינו התניה בין צלצול הביג בן לחיוך של בן ארצ'י בלד.
או שאולי מצחיק אותו לראות את חברו ארצ'י לאחר שזה עשה קרחת (**bald** - קירח).

אסוציאציית גוצ'י - קשירת השם לפריט לבוש

אם אין בנמצא פרט ויזואלי המושך את עינינו, ניתן גם ליצור קשר בין שם האדם למלבושו.

הנה למשל רוזה דוידסון

חכמה גדולה, תגידו - היא לובשת רוד, יש לה משקפיים ורודים! (רוז - ורד).
לא יכולת לבחור שם אחר או בגד אחר?!

בוודאי שיכולתי, אבל בעוד כמה פרקים כשנבדוק את מי אנחנו זוכרים, אציג אותה בפניכם
בבגדים אחרים. האם גם אז תזכרו שקוראים לה רוזה? נחכה ונראה.

ומה עם השם דוידסון?

דמיינו שפעם היה לה תליון של מגן דוד על הצוואר ומישהו תלש לה אותו. היא אמנם נראית
שמחה, אבל עמוק בלב היא עצובה שגנבו לה את המגן דוד, שאולי קיבלה מבנה דוד
(דוד - סון David son)

שימו לב שאנו מכניסים כאן קצת רגש - סיפור עצוב על אישה ורודה ושמחה בשם רוזה
דוידסון שגנבו לה את מגן ה'דוד' שקנה לה בנה דוד. זוהי רוזה דוידסון

וזוהי קרן לב

לקרן יש ריבועים בשיניים.
היא לא בחרה 'ללבוש' את הריבועים, אבל זו המציאות.

את הריבועים על שיניה יצר רופא השיניים שלה בעזרת קרן לייזר. על כל ריבוע הקרינו קרן לייזר על מנת שהריבוע יהיה מדויק וזוהר.
הבעיה היא שקרן רצתה את הריבועים בצורת לב - כמו שם משפחתה, אבל רופא השיניים סירב.
לא נורא... לפחות זה יעזור לנו לזכור את שמה: קרן לייזר על הריבועים בשיניים בצורת לב יזכירו לנו את שמה - קרן לב.

שיטת הצ'לם

במאה ה-17 אצולת אירופה נהגה להזמין דיוקנאות מהציירים המובילים של אותה תקופה כדי להנציח אירועים משפחתיים חשובים - חתונות, טקס הכתרה, טקסי טבילה.

כיום גם אנחנו מנציחים אירועים בעזרת המצלמה הדיגיטלית שלנו, ומסדרים את התמונות באלבומים או מתייקים אותן בתיקיות במחשב. לא רק במצלמה, גם בזיכרון. אם אבקש שתעצמו עיניים ותדמינו את היום הראשון בבית הספר, רוב הסיכויים שתראו לנגד עיניכם תמונה אחת או שתיים שהנצחתם בזיכרון. הזיכרונות שלנו, בניגוד לתמונות, אינם מתוכננים מראש. הם פזורים ומבולגנים בזיכרונונו על פני ציר הזמן.

דיברנו על הצורך לשים לב לאנשים חדשים. שיטה מצוינת לחידוד תשומת הלב היא **לדמיין את עצמנו כצלמים באירוע**. עלינו להתבונן באדם, וברגע מסוים שנראה לנו מתאים לעשות קליק בעיניים כמו במצלמה (ממש פיזית! לעצום בחזקה ולפתוח). תאמינו או לא, אבל תמונה שכזו תיחרט בזיכרון באופן יעיל ביותר! נוסף על כך, נסו לתפוס את האדם בהפגנת רגשות כלשהי. ציירי הרנסנס ניסו לתפוס בציוריהם את רוח האדם ולא רק את צורתו הפיזית. חכו עד שהאדם יחיך, יופתע, יכעס ואז עשו 'קליק' במצלמה שבראשכם. כמו כן, תוכלו להוסיף רגש לצילום שבזיכרוכם, מעין קשר רגשי מלאכותי ואבסורדי עם אדם חדש שזה עתה הכרתם. אפשר למשל לדמיין שהייתם עדים לרצח שביצע אותו אדם, ואתם חייבים לצלם אותו ולזכור את שמו כדי לדווח לרשויות. האחריות היא על כתפיכם!

חשבתם פעם מדוע על רוב שטרות הכסף בעולם מופיעים דיוקנאות של אנשים? גם כדי לתת כבוד לאנשים הראויים לכך, אך בעיקר כי הבעות פנים של אנשים הם אחד הדברים הקשים ביותר לזיוף.

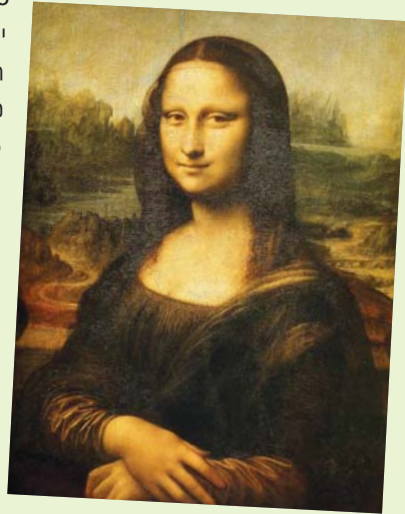

הפורטרט המפורסם ביותר בעולם הוא ככל הנראה המונה ליזה של דה וינצ'י. דמותה האמיתית אינה ידועה, אך יודעי דבר משערים כי מדובר באשתו של

Francesco del Giocondo.

ייחודיותה של המונה ליזה היא בהבעת פניה המסתורית. על מה היא חושבת בדיוק? מבין הפרשנויות שהועלו על ידי משוררים, פסיכולוגים ומבקרי אמנות נאמר כי מדובר ב"חיוך אירוני... רשע מהפנט... מסתירה סוד... פלרטוט וכו' "

אני באופן אישי חושב שחיוכה הקטן והמנומס מצביע בבירור על מה היא חושבת: "זו הפעם האחרונה שבעלי מנדב אותי לדגמן בשביל חבר שלו... הוא הולך לשלם על זה".

שיטת הצלמית (איקון)

שכלול לשיטת הצלם. הפעם אתם פסלים, לא צלמים.

לאורך ההיסטוריה דיוקנאות הוטבעו על מטבעות, נחצבו באבן (הר ראשמור), ופוסלו בפסלי ענק - קיסרים רומיים, דיקטטורים כמו סדאם חוסיין, היטלר, סטאלין וכו'. בפגישה עם צוות אנשים של חברה מסוימת, למשל חברת פלופ ד'אסקלופ מפריז, קחו את האיש הבכיר בקבוצה, נגיד ששמו ז'אן פייר בורדו, ודמיינו פסל ענק שלו עומד על תלו בשדרות אליזה בפריז. דמיינו פסל ענק שלו שעליו כתוב ז'אן פייר בורדו (1955 - ?), מצביא, מחנך, גיבור תרבות ומנהל מחלקת דגים בחברת פלופ ד'אסקלופ. בפעם הבאה שתראו אותו, ודאי תתרגשו נוכח העובדה שאתם בחברת נפיל אמיתי. "... והנה ז'אן פייר בורדו! האייקון הענק. יש פסל על שמו בפריס", תגידו לקולגות שלכם ותאבדו את מקום העבודה.

תכירו את מריה גונזלס Maria Gonzales

מריה גונזלס היא מנהלת המכירות של חברת התמרוקים פונבון באיטליה.

התבוננו בה היטב ודמיינו פסל שלה על ראש מגדל עזריאלי. עשיתם זאת?

אני די משוכנע שלא... אז בואו נחזור על זה שנית.

התבוננו במריה גונזלס במשך חמש שניות. דמיינו שהיא מעניינת אתכם ואתם מעריצים אותה!!!

קעת עצמו עיניים ודמיינו פסל בדמותה על ראש המגדל. פסל גדול בגובה עשרה מטרים, כמו פסל החירות ועליו חקוק השם "מאריה הקדושה" גונזלס - מנהלת המכירות של חברת פונבון. דמיינו עשרות תיירים מצלמים את פסלה של מריה ומצטלמים לידו. אתם חייבים ממש לעצום עיניים ולדמיין זאת ויזואלית, אחרת זה לא יעבוד!

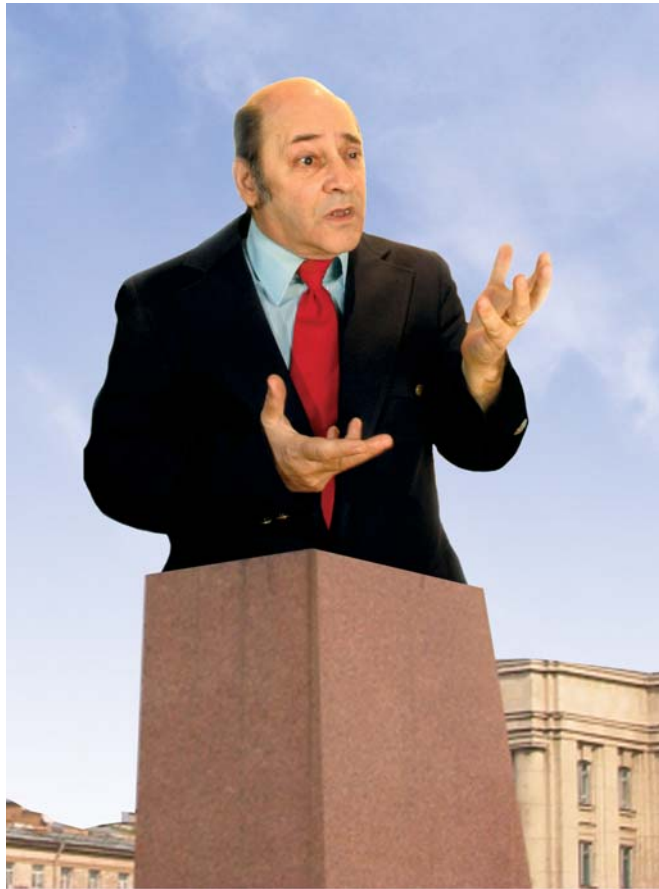
הנה עוד אייקון תרבותי - בעצם אתם מכירים אותו.
קוראים לו ז'אן פייר בורדו Jean Pierre Bordeaux

זה המנהל הבכיר והנחמד מחברת פלופ ד'אסקלופ מפריס.

נחזור על התרגיל הוויזואלי. התבוננו בו היטב, עצמו עיניים ודמו לנגד עיניכם פסל ענק שלו! אני מדבר על פסל גרניט בגובה של עשרים מטר, ממש לפני האייפל, ועליו כתוב ז'אן פייר בורדו (1955 - ?), מצביא, מחנך, גיבור תרבות ומנהל מחלקת דגים בחברת פלופ ד'אסקלופ.

כך, פחות או יותר, עשוי להיראות פסלו

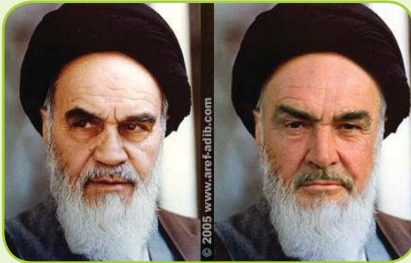

בשנת 1925, מרטין קולס הרמן (Martin Coles Harman) אזרח בריטי רב תושייה עם יצר גדלות, קנה את האי לונדי (Lundy), אי קטן לא רחוק מחופי בריטניה. קולס הכריז על האי כמדינה ריבונית, מינה עצמו כ"מלך הרמן הראשון" שליט לונדי, והנפיק מטבעות של "חצי פופין" ו"פופין" שעליהם הטביע את דיוקנו. בית המשפט האנגלי דחה את דרישתו לאוטונומיה, והמטבעות הפכו לאנקדוטה לאספני מטבעות.

אפקט התאומים

קרה שפגשתם אדם שנראה שתי טיפות מים כמו אדם אחר שאתם מכירים? יש אנשים שפשוט דומים לאחרים. הנה מספר דוגמאות של ידוענים שאולי הופרדו בילדותם:

שון קונרי - אייטולה חומייני

מורגן פרימן - קופי ענאן

ג'ק ניקולסון - טוני בלייר

שון פן - רפסנג'י

מדוע, אם כן, שלא ננצל את העובדה שיש אנשים שנראים כמו אחרים? מדובר בקשר אסוציאטיבי טבעי ומתבקש מאליו.

נסענו לכנס רפואי כשלתע נתקלנו במאו טסה טונג, לשעבר מנהיגה של סין. אהה... סליחה, הוא רק דומה לו.

מדובר בד"ר בארי מורגן (מצד ימין) שפשוט קצת מזכיר את המנהיג הסיני.

אפשר לדמיין את ד"ר בארי מורגן שותה בירה בחברת מנהיג סין, מאו טסה טונג, בזריחת הבוקר (מורגן - בוקר בגרמנית).

בפעם הבאה שתפגשו את ד"ר בארי מורגן, האישי יזכיר לכם את מאו טסה טונג ותחשבו לעצמכם: " אוי... זה האישי שדומה למאו טסה טונג... ששותה אתו בירה בזריחת הבוקר... בירה מזכירה - בארי ובוקר זה מורגן!!". מדובר איפא בד"ר בארי מורגן!

טכניקת נפוליאון

מספרים על נפוליאון בונפרטה, המצביא הצרפתי האגדי, כי היה בוחר את קציניו הבכירים על סמך מידת המזל שהייתה להם בשדה הקרב. ואולם נפוליאון לא סמך רק על מזל, אלא גם על זיכרונו הטוב. הוא שם לו למטרה לזכור את שמות כל הקצינים הבכירים בצבאו, מאות במספר, ופיתח שיטת זכירה ייחודית.

בכל פגישת היכרות נהג נפוליאון לרשום את שם האדם על פתק. לאחר מכן היה מתבונן בשם שעל הפתק מספר שניות ואז מועך את הפתק וזורקו לפח. כששב להתבונן באדם מולו, נפוליאון נעץ מבט חד באיש ודמיין את השם חרוט על מצחו של אותו אדם.

המשתמשים בטכניקת נפוליאון סיפרו לי על שכלול קטן שהכניסו לשיטה - ברגע שהם שומעים את שם האדם, הם מדמיינים איך הם עצמם חורטים את השם על מצחו של אותו אדם. (פתרון זה היה יכול להיות נחמד אם כל בן אדם על פני כדור הארץ היה רושם את שמו על המצח ומסתובב כך.)

אז הנה ג'מאל.

ג'מאל הוא מורה לחינוך גופני בבית ספר תיכון.

ראשית, התבוננו בו היטב וכתבו את שמו על דף נייר. התבוננו היטב בכתב ידכם והטמיעו את השם.

קעת התבוננו בו שוב, הרימו את האצבע ודמיינו שאתם ממש חורטים בעזרת האצבע שלכם את השם על מצחו.

עברו עם האצבע באטיות על המצח, וכתבו עליו בדמיונכם את השם ג'מאל. ראו את השם כתוב על המצח בצבע כחול כהה!

בואו ננסה את שיטת נפוליאון על הגברת הבאה:

זוהי **סמנטה**, עורכת דין צעירה.

הפעם נוותר על כתיבה בדף.
התבוננו בסמנטה, וכתבו את השם באוויר בעזרת האצבע, כאילו אתם חורטים את השם
סמנטה על מצחה.
ראו לנגד עיניכם את השם **סמנטה** רשום לה על המצח.

שיטת JFK - ראשי תיבות קבוצתיים

ג'ון פיצג'רלד קנדי לא בדיוק המציא את השיטה, אבל כולם יודעים את שמו המלא הודות לשיטה. הרעיון ביסודו הוא להיעזר בראשי התיבות של שם האדם כדרך לזכור את השם.

הנה כמה מפורסמים שמוכרים בראשי התיבות שלהם:
J.K. Rowling - Joanne Kathleen Rowling (מחברת ספרי הארי פוטר)
הרמב"ם - רבי משה בן מימון (מורה ומנהיג יהודי)
ש"י עגנון - שמואל יוסף עגנון (סופר)
George W. Bush - George Walker Bush (נשיא ארה"ב - הבן)
George H.W. Bush - George Herbert Walker Bush (נשיא ארה"ב - האב)
M - Sir Miles Messervy (הבוס של ג'יימס בונד)

הכירו את קארל וטינה בייקר Carl & Tina Baker

מדובר בזוג חביב, שאותו פגשנו באירוע חברתי.

התבוננו בקארל ובטינה בייקר - Carl & Tina Bake, קחו את האות C של קארל ואת האות T של טינה, מה יצא? ראשי תיבות מהן נוצרת המילה חתול (CaT - Carl & Tina).

הם באמת נראים כזוג שמתאים לו לגדל חתולים בביתם החמים והנעים. הלא כן?

ניתן גם לשלב אסוציאציות וראשי תיבות יחדיו וכך נוכל לדמיין שיש להם מאפייה (bakery) שמסתובבים בה חתולים.

תשאלו בוודאי: "מה יקרה אם בפעם הבאה נפגוש רק אחד מבני הזוג?"

בפעם הבאה שתפגשו את אחד מבני הזוג, קיים סיכוי גבוה שתזכרו כי מדובר באחד מצמד החתוליים - קאט CaT, ראשי תיבות שיזכירו לכם את השם קארל וטינה.

והנה פיטר לארסן Peter Larsen, בחור נורווגי שעובד בחברה למכשור רפואי.

מדובר במקרה אישי שקרה לי בתערוכה מקצועית בארה"ב. אחד המציגים (לא זה בתמונה), שהיה באמת מנורווגיה, הציג עצמו בשם פיטר לארסן במבטא נורווגי כבד. מאחר שלא ממש הצלחתי להבין את השם, הוא חזר עליו ואמר לי בחיוך כובש: "Think of me as your Pal. Pal - Peter Larsen" כלומר, חשוב עליי כידיד שלך (ידיד - Pal באנגלית).

...אז דמיינו את הבחור החייכן בתמונה כידיד - Pal - וכך תזכרו את Peter Larsen

דמיינתם היטב?

זכרו להקדיש כמה שניות להתבוננות באדם ולהטמעת השם תוך שימוש בשיטה המבוקשת.

שיטת ראשי התיבות יעילה גם בזכירה מהירה של קבוצת אנשים מצומצמת. אני מדבר על מצב מוכר לכולנו, כשאנחנו פוגשים ארבעה אנשים בבת אחת, וכל אחד מציג את עצמו בזריזות ואנחנו לא מספיקים לתייק בזכרוננו את השמות של כולם.

אז הנה הגענו למשרדי חברת פירוטק, ובחדר הישיבות מקבלים את פנינו הרביעייה הבאה:

דמיינו שאתם לוחצים את ידיהם לפי הסדר, מימין לשמאל, וכל אחד מציג את עצמו:
"נעים מאוד, שמי אניש" (דמיינו מבטא הודי).
"נעים מאוד, מיי" (חולצה לבנה)
"פומיקו" (חולצה כחולה)
"רוברט, נעים מאוד" (מבטא בריטי - לובש חליפה)

ברגע שמציגים לכם קבוצה כזו של אנשים, אל תוותרו על הניסיון לזכור את שמם. חדדו את החושים, ולחצו ידיים תוך מחשבה חיובית שאתם אכן הולכים לזכור את שמותיהם.

אם הם הציגו את עצמם מהר מדי, בקשו, כאמור, שיחזרו על השמות באופן ברור. לאחר מכן, חזרו אתם עצמכם על השמות:

"נעים לפגוש אתכם - אניש, מיי, פומיקו ורוברט".

כעת הפכו מיד את השמות לראשי תיבות!
מה יוצא מהשמות? קבוצת **אמפר** - א - אניש, מ - מיי, פ - פומיקו, ר - רוברט.
דמיינו שהם קבוצה דינמית ו"מחשמלת"... מלאת וולטים ו**אמפרים**.

אפשר כמובן לסדר את ראשי התיבות באופן אחר, לא בהכרח לפי הסדר - להפכם לקבוצת **פרמא**, למשל - פומיקו, רוברט, מיי ואניש.
העיקר שכל אות בראשי התיבות תזכיר לכם את האות הראשונה בשם.

שיטה זו יעילה לזכור במהירות קבוצה או קבוצות של אנשים.

לאחר שהם הזמינו אתכם לשולחן הדיונים, חזרו על ראשי התיבות והתאימו אותן לשם ולאדם. אמרו לעצמכם בלב (התבוננו שוב בצילום):
"קבוצת **אמפר**..בוא נראה.. א - היה אניש, הבחור ההודי, מ-זו מיי, פ - פומיקו,
ר - רוברט".

בשלב הבא, לאחר הפגישה, הכניסו את שמם ואת תיאורם הוויזואלי באופן אינדיבידואלי
למאגר אנשי הקשר שלכם בתכנת **Name Recall**®, מאחר שמטרתנו לזכור כל אדם בפני
עצמו לטווח ארוך.

שיטת המקום - 'טושיבה פינת הרקפת'

ודאי שמתם לב שבחלק מן המקרים הצגתי גם את תחום עיסוקו או את מוצאו של מושא הצילום - ז'אן פייר בורדו (צרפתי, מחלקת דגים); סמנטה (עורכת דין); הירושי (חברת טלפונים, הירושימה); פיטר לארסן (נורווגי).

מאחר שזיכרוננו עובד כרשת של קשרים אסוציאטיביים, ריבוי פרטי מידע על האדם תורם להטמעה טובה יותר בזיכרון. כמו שרשת דייגים התוויה מעשרות חוטים וקשרים תהיה חזקה ויעילה יותר מרשת המורכבת מחוטים ומקשרים בודדים.

מחקרים מצביעים על העובדה שאנשים נוטים לזכור אחרים בהתאם למקום שבו פגשו אותם לראשונה. במילים אחרות, ברגע שניזכר במקום שבו פגשנו אדם, כך יופעל לרוב הקשר האסוציאטיבי הנכסף שיזכיר גם את השם.

מאחר שזו דרכו של המוח לייצל את תהליך הזיכרון, ניתן ורצוי לעתים ליצור קשר אסוציאטיבי בין שם האדם למקום שבו פגשנו אותו.

החשמלאי שלי, שאותו אני מזמין בכל פעם שבתי הקטנה מבלבלת בין הדי-וי-די לטוסטר, סיפר כי הוא זוכר כל רחוב וכל בית שביקר בו. ברגע שהוא רואה את האדם הוא נזכר מיד היכן הוא מתגורר, איך נראה הבית שלו, מה הייתה בעיית החשמל... אך את השם הוא לא מצליח לזכור.

הצעתי לו לקשור את שמו של האדם לשם הרחוב.

אם הוא התקין מפסק תלת פאזי אצל מר **חננאל** מרחוב **הרקפת** 19, שידמיין **רקפת** שאותה **חנן האל (חננאל)**.

שם הרחוב, שאותו הוא זוכר ממילא, לפי דבריו, יעזור לו להיזכר גם בשמו של האיש.

לימים, כשבא אליו לביקור נוסף, הוא סיפר בהתלהבות כי פגש באדון המדובר מרחוב הרקפת.

בתחילה נזכר בסיפור על "איזו חנינה שניתנה לרקפת" ולא ידע אם השם של האיש 'חנן' או 'חנניה', אך לפתע שב ונזכר שלא האיש חנן את הרקפת, אלא **אלוהים** בכבודו ובעצמו, וכך נזכר בשם - **חננאל!**

ישנם אנשי שירות ומכירות המציינים שהם רואים לקוח ונזכרים מיד כי קנה אצלם שואב אבק דייסון או טלוויזיה טושיבה מדגם מסוים, או מורה שרואה תלמיד לשעבר וזוכרת מיד שהיה בעל הפרעות קשב וריכוז או גאון במתמטיקה.

אז אם מקל הדבר - נצלו את המידע שקופץ ראשון בראשכם בראותכם אדם מוכר. קשרו, אם כן, את שם האדם למוצר או לשירות, למקום או לאירוע - כל דבר שיכול לתרום ולייעל את מהירות שליפת השם מהזיכרון.